

Udskriftsdato: 2. januar 2026

VEJ nr 9218 af 13/04/2015 (Gældende)

Vejledning om tilladelse til strafafbrydelse (strafafbrydelsesvejledningen)

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin.,
Direktoratet for Kriminalforsorgen, J.nr. JUR 15-61-0029

Vejledning om tilladelse til strafafbrydelse (strafafbrydelsesvejledningen)

1. Regler om strafafbrydelse findes i straffuldbyrldelseslovens § 76 og i bekendtgørelse om tilladelse til strafafbrydelse.

2. Bekendtgørelsens § 1 giver kriminalforsorgsområdet kompetence til at træffe afgørelse om strafafbrydelse til indsatte, der udstår fængselsstraf i under 8 år og for dømte, der udstår straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol.

Spørgsmålet om strafafbrydelse skal forelægges Direktoratet for Kriminalforsorgen, hvis strafafbrydelsen gives med henblik på en senere benådning.

Udstår en indsat fængselsstraf i 8 år eller derover eller forvaring, forelægges spørgsmålet for Direktoratet for Kriminalforsorgen til afgørelse.

Tilladelse til strafafbrydelse gives normalt kun til dømte, der udstår fængselsstraf af højst et år. Ved afgørelser om strafafbrydelse til dømte, der udstår straf i mere end 1 år, skal der udvises særlig forsigtighed ved vurderingen af, om der antages at foreligge fare for misbrug og om hensynet til retshåndhævelsen taler imod strafafbrydelse. Tilsvarende gælder, hvis der er tale om strafafbrydelse for længere tid end 3 måneder.

3. Før der gives tilladelse til strafafbrydelse, bør kriminalforsorgsområdet være opmærksom på, om den dømte inden påbegyndelse af strafudståelsen har søgt om udsættelse af straffuldbyrldelsen på samme grundlag, og hvilken afgørelse der i givet fald blev truffet. Er der givet afslag på en ansøgning om udsættelse på samme grundlag, bør der tilsvarende gives afslag på ansøgningen om strafafbrydelse.

4. For indsatte i kriminalforsorgens institutioner bør kriminalforsorgsområdet overveje, om der er behov for at foretage hjemmebesøg, inden en strafafbrydelse tillades.

5. For indsatte i kriminalforsorgens institutioner er der en vis overlapning mellem reglerne om strafafbrydelse og reglerne om udgang. Det skyldes, at det er de samme hensyn af f.eks. familie-, arbejds- uddannelses- eller helbredsmæssig karakter, der kan begrunde tilladelse til udgang og strafafbrydelse. I den forbindelse bemærkes, at reglerne i udgangsbekendtgørelsen så vidt muligt skal anvendes forud for reglerne om strafafbrydelse. Da udgang i modsætning til strafafbrydelse medregnes i straffetiden, skal kriminalforsorgsområdets muligheder for at tillade udgang efter reglerne herom være udtømte, før der gives tilladelse til strafafbrydelse. Herved opnås, at ensartet begrundet fravær fra en institution behandles ens i relation til spørgsmålet om, i hvilket omfang fraværet skal medregnes ved beregningen af straffetiden.

Dømte, der udstår straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol efter straffuldbyrldelseslovens kapitel 13 a, er ikke omfattet af udgangsreglerne. For disse dømte må det imidlertid antages, at mange af de situationer, hvor der vil være behov for at give en indsat udgang som nævnt ovenfor eller strafafbrydelse, vil kunne indeholdes i det aktivitetsskema, der udarbejdes for den dømte. Strafabrydelse vil således kun kunne gives i de tilfælde, hvor dette ikke vil være muligt.

6. Tilladelse til strafafbrydelse betinges af, at den pågældende ikke begår strafbart forhold. Herudover kan der fastsættes de vilkår, som findes hensigtsmæssige, jf. straffuldbyrldelseslovens § 76, stk. 2.

7. Om strafafbrydelse til indsatte med mindreårige børn bemærkes, at der f.eks. kan gives tilladelse til strafafbrydelse, hvis der foreligger akutte problemer i hjemmet, og hvis hensynet til den indsatte barn med vægt taler for, at den indsatte kommer hjem. Der kan f.eks. være tale om aflastning af en gravid ægtefælle, hvor der er andre mindreårige børn, eller det kan være i tilfælde, hvor den indsatte har et sygt barn, som f.eks. er på hospitalet, og hvor der er behov for, at begge forældre er til stede.

8. Vilkårene for strafafbrydelsen skal fremgå af det bevis for strafafbrydelsen, som kriminalforsorgsområdet udleverer til den dømte.

9. Vejledning nr. 48 af 28. juni 2005 om tilladelse til strafafbrydelse (strafafbrydelsesvejledningen) bortfalder.

Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, den 13. april 2015

JOHAN REIMANN

/ Jakob Schiøler